

KUR'ÂN'DA GÜN VE ZAMAN KAVRAMI (2)

(...dünden devam)

Sadece bizim Güneş sistemimizdeki günler ve yıllar böyle farklı olduğuna göre ya bizim Güneş sistemimizden çok daha büyük sistemlerde, bizim gezegenlerimizden çok daha büyük gezegenlerde günün ve yılın ne kadar uzun bir zaman aldığı düşünülebilir. Belki de bizim hesabımızla milyonlarca yıl süren günlerin olduğu gezegenler vardır. İşte Allah katında bir günün bin yıl, hattâ elli bin yıl olduğu belirtilmektedir: Secde: 75/5), Hac: 88/47)

Altı günün anlamı:

“Evrenin yaratıldığı altı gün” altı tavra (yani altı yaratılış evresine) işârettir. Zîrâ bu âyetlerdeki günün, bilinen gün olması mümkün değildir. Çünkü gün, Güneşin doğuşundan batışına kadar olan zaman birimidir. Gökler ve yer yaratılmadan önce Güneş ve Ay yok idi. Öyle ise kâinâtın yaratıldığı gün, bilinen Güneş günü değildir. Fakat gün ile bazen genel vakit de anlatılır. “Kralın oğlu doğduğu gün büyük şenlik yapılır” sözünde kasıt doğum zamanıdır, gün değildir. İşte bu âyetlerdeki gün ile de genel vakit kastedilmiştir.

Gerçi Kur'ân da Tevrât'ın söylediklerini ayrıntıya girmeden ana hatlarıyla anlatır ama, zaman içerisinde yapılan tefsîr, şerh ve eklerle Tevrât'a girmiş olan birçok katmadan ve gerçek dışı yorumlardan ayıklayarak sırf vahiy olan kısmı anlatır. Bu konuda Kur'ân vahyi dışında hiçbir şeye güvenilemez. Çünkü evrenin yaratılışını insan ya vahy ile veya bilimle öğrenir. O zaman bilim henüz bu düzeyde değildi. Vahy de insanlara kanıt olmağa yetecek kadar bazı işâretler yapmıştır. Gerisini insanın araştırmasına, düşünmesine bırakmıştır. Vahy olmadıktan sonra bunları Peygamber de bilemez. Zaten o *“Siz dünyânıza ilişkin şeyleri benden iyi bilirsiniz”* buyur muştur. Vahye dayanmayan bu tür Yahûdî kaynaklı ha-berlerle Kur'ân vahyini perdelemek ve vahye kuşku sokmak, hem vahye, hem vahyin tebliğcisine büyük haksızlık olur.
